

Det er jo sådan, at den regering, der nu engang er siddende, udpeger sine venner til disse poster. Når vi kigger rundt på andre lande, vi normalt sammenligner os med, Sverige f.eks., vil vi se, at man dér har afskaffet denne ordning. I langt de fleste EU-lande har man afskaffet denne ordning. Men i Danmark holder man fast, for i Danmark er det jo et godt ben at sidde i disse bestyrelser. Og det er det, det alt andet lige handler mere om, end det handler om, at almindelige samfundsmæssige interesser skal være repræsenterede. Den med de almindelige samfundsmæssige interesser, det har vi jo set, den holder ikke. Så der er kun én ting tilbage, og det er, at skiftende regeringer kan sætte gode venner ind på forskellige poster, så de dermed får et lille ben.

I øvrigt er der jo det ved det, at når vi ser på disse bestyrelser, ser på ansvaret, hvis det går galt, ja, så ved vi jo, at ansvaret fordeles ikke lige. Bl.a. ved vi f.eks. fra Nordisk Fjer-skandalen, at medarbejderrepræsentanterne kun fik den halve straf af, hvad de, der sad i ledelsen, fik. Altså der er forskel på, hvad det er for en sanktion, der iværksættes for for så vidt at have begået den samme handling.

Og sandsynligvis vil det samme være gældende i forhold til de offentlige repræsentanter i den finansielle sektor, hvor man vil gå ind og sige: Jo, men de sad der jo ikke så meget af finansielle årsager, de sad der mere af samfundsmæssige interesser årsager. Derfor kan man jo ikke pålægge dem det samme ansvar som andre, og derfor er vi i en situation, hvor vi må se i øjnene, at disse bestyrelsesmedlemmer er ganske overflødige. Sektoren ville klare sig bedre uden. Så kunne man i stedet for have et Finanstilsyn, som udførte deres opgaver, og det har vi jo sådan set brugt en hel dag på i dag at diskutere. Det fungerede heller ikke.

Men forslaget her vil jeg naturligvis lade gå i udvalg. Vi vil stille nogle opklarende spørgsmål, og det er helt givet, at det ikke er sidste gang, vi har set dette forslag.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der er lige et par ting, jeg synes der burde komme reaktion på.

For det første siger ordføreren for Fremskridtspartiet, at de offentlige repræsentanter i bestyrelserne er en del af den offentlige sektor, og at den offentlige sektor ikke kan siges at have god forstand på det kommercielle. Se, det er jo en vildfarelse at udnævne de offentlige

repræsentanter som kommende fra den offentlige sektor. Det er ikke korrekt.

Når man ser på de mennesker, der sidder i landets pengeinstitutter, kommer de fra lokal-samfundet, og mange, mange af dem er faktisk fra det private erhvervsliv. Så det er, går jeg ud fra, en fortealelse.

Så siger hr. Tom Behnke, at de offentlige repræsentanter ikke har reddet institutterne. Fru Pia Larsen sagde i øvrigt også, at det jo ikke befordrede noget som helst, at de havde siddet der. Jeg synes godt nok, det er svært at vide præcis, hvordan tingene var gået, hvis ikke de havde siddet der. Jeg minder om – og det, jeg siger nu, er lidt polemisk – at pengeinstitutkriserne, den finansielle sektors kriser i Danmark jo bevisligt har været af mindre omfang end i de andre nordiske lande. Det kunne da godt være, det skyldtes, at vi havde offentlige repræsentanter siddende. Hvem kan sige noget om det?

Meningen er jo ikke, at vi skal høre fra dem i offentligheden. Det er jo ikke det, der er meningen. De har jo ikke mulighed for at gå ud og offentliggøre, hvad deres bidrag i bestyrelsesarbejdet er. Der er kanaler, igennem hvilke de kan videregive, hvis de mener, der er grund til at råbe vagt i gevær i forhold til Finanstilsynet f.eks.

Til allersidst synes jeg, det også er på sin plads at kommentere udsagnet, at regeringen udpeger sine venner. Der er en rimelig jævn fordeling. Det er en tradition, der har været i mange år, ikke kun under Nyrupregeringer. Det har der været under Schlüterregeringer og formentlig også før, men det har jeg nu ikke kendskab til. Men der sidder en bred vifte af partier repræsenteret.

Jeg skal ikke sige, om jeg har udpeget en fra Fremskridtspartiet eller gendnævnt en fra Fremskridtspartiet, men der er ikke nogen hindring for, at Fremskridtspartiets repræsentanter kan blive udpeget også af mig. Der er ingen dokumentation for den påstand, at regeringen udpeger vennerne. Der er faktisk et forsøg på at lave en afbalanceret politisk fordeling.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Nu sagde økonomiministeren godt nok, at bemærkningen om, at de offentlige repræsentanter jo kunne have forhindret nogle kriser, og at vi ikke ved noget om det, måske var lidt polemisk, og det er naturligvis rigtigt.